

ושפתים בין מארבעים ושפתים
שלא תלוי מעשר הספירות, כמו
שכל ספירה נכללה מעשר
ספירות. אבל עם כל זה שתלויים
מעשר ספירות כל השמות, צריך
כל אחד להודיע לו בספירה שלו.
כמו חסד שעולה שבעים ושפתים,
בו צריך להפיר שבעים ושפתים
הויות שנמצאו מהשם הזה,
שהוא יו"ד ה"י וי"ו ה"י, ואלו
הם: יהו הוה והי היה והו והי
ויו ויה והו ויה יהי יהו ויה היה
והו והי ויו ויה היה היה היה והה
הוו ויה יוו ויה ויי יהו היי ייה
יהה והה יוו ויי ההי יוה ההו ויה
היו ווי יהו ייו ייה הוי ההי ייה
ווה ההו ייו ווי היו ווה יהו ייה
הוי והי ייו ייה הוי ייו ייה הוי
והי ייו ויי ויי ההו ייה ווה ההו
ייו ויו. הרי פאן שבעים ושפתים
הויות שנאמר בהם יהי כף ויהי
כף. אלו הם בגני הנשמה,
ועליהם נאמר (תהלים כט) אמרתי
עולם חסד יבנה.

כ"י היא אכן והיא סוד הבנין
מהצד של צדיק סוד עולם,
שהוא יום הז' שבו ויכלו, הוא
כולל שבעים ושפתים הויות, וכל
ה' בגני הבית, כמו בחכמה יבנה
בית. שצדיק קשורו בחכמה,
שהיא י' העליונה. וצדיק הוא י'
קטנה. השכינה התחתונה בית ה'
התחתון, וזו נבנית בה' העליונה.
ו' העמוד שנושא הכל, והוא
העמוד האמצעי ארץ בין האב
והאם. והו' הקטנה היא בצדיק.
ה' שהיא בית ב'. אלא כמו שיש
שלשה גנים בזה, כף יש שלשה
גנים בזה. וכל נקדה באמצע של
כל תבה, צריך להאריך בה
ולהעלות בתפארת ולהכליל בה
עשר ספירות.

וכ"י נקדה למעלה מן תבה, צריך
להעלות מחשבותיו בכתר ולהורידה עד מלכות. וכך בכל תבה ותבה. שתנועה של נקדות הם

וסלקין לע"ב. לית שמא בין מע"ב בין ממ"ב
דלא תליא מעשר ספירן. פגונא דכל ספירא
אתכלילא מעשר ספירן. אבל עם כל דא דתלין
מעשר ספירן, כל שמחן צריך כל חד
לאשתמודעא ליה בספירא דילה. פגון חס"ד
דסליק ע"ב, ביה צריך לאשתמודעא ע"ב
הויות דאשתכחו משמא דא, דאיהו יוד הי
ויו הי ואלין אנון יהו הוה והי היה והו והי
ויו יוה והו ויה יהי היו ויה היה והו והי ויו
ויו היו ייה היה והו ויי ההי יוה היה ויי היה
ווי יהו ייו ייה הוי ההי ייה ווה ההו ווי ווי
היו ווה יהו ייה הוי ויה ייו ייה הוי ייו ייה
הוי ויהי ייו ייה הוי ייו ייה הוי ויהי ייו ויי
ווי ויי ויי ההו ייה ווה ההו ייו ויו. הרי פאן
הויות שנאמר בהם יהי כף ויהי כף ויהי
כף. אלו הם בגני הנשמה, ועליהם נאמר
(תהלים פט א) אמרתי עולם חסד יבנה.

כ"י איהי אבנא ואיהי יסודא דבנינא מסטרא
דצדיק יסוד עולם, דאיהו יום השביעי
דבה ויכלו, איהו כליל שבעין ותריין הויות.
וכל ה' בנינא דביתא. פגון (משלי כד ג) בחכמה
יבנה בית. דצדיק קשורא דילה בחכמה דאיהי
י' עלאה. וצדיק איהו י' זעירא. שכינתא
תתאה בית ה' תתאה ודא אתבניאת בה' עלאה.
ו' עמוד סביל כלא ואיהו עמודא דאמצעיתא
ארץ בין אבא ואמא. ואיהו ו' זעירא בצדיק.
ה' דאיהי בית ב'. אלא פגונא דאית תלת גגין
בדא, הכי אית תלת גגין בדא, וכל נקדה
באמצעיתא דכל תבה, צריך לארפא בה
ולסלקא בתפארת ולאכללא בה עשר ספירות.
וכ"י נקדה לעלא מן תבה צריך לסלקא
מחשבתה בכתר, ולנחתא לה עד מלכות.

וכך בכל תבה ותבה. שתנועה של נקדות הם

במקום הטעמים, וכשיש טעמים
שהם כתרם על אותיות, לא צריך
לעשות תנועה באות מן תבה,
אלא באותה שעליה הכתר.

ועוד, השכינה, אף על גב
שכלולה מעשר ספירות, ובה
נקראו כלם אחרים, כף
כשמתחדות בה הספירות שהן
פנימיות, כל הספירות נקראות
מצד הפנימיים.

ויש ספירות שהן לפני ולפנים.
וכשנכללים בה כל הספירות,
נקראות לפני ולפנים. ופנימיים,
ופנימיים של פנימיים, ואחרים,
כלם הם אחד. ואינם כמו שהאדם
שגופו מין אחד ונשמתו מין
אחר, אבל למעלה הכל אחד.
אלא כל אור וכל דרנה שהיא
יותר קרובה לעלת כל העליונים,
נקראת לפני ולפנים.

ועוד, השכינה נקראת פרדס של
התורה, על שם שהיא כלולה
מ'פשוט, 'ראיה, 'דרשה, 'סוד.
שהתורה זהו סימן פרדס.
ונקראת עץ החיים מהצד של
צדיקים גמורים שאין בהם
פסלת. ומצד של כמה אילנות
הם, שמהפרי שלהם נודעת
השכינה ביניהם כפי מעשיהם.

כמו האגוז שפריו נסתר וחתום,
זהו רמז לשכינה שנאמר בה (שיר
ד) גן נעול אחתי פלה גל נעול
מעין חתום. כמו היין שהוא
סתום וחתום, שאין נהנים ממנו
הרשעים, ולא התנסף, כף גם
השכינה סתומה וחתומה בין
הרשעים שלא נהנים ממנה,
והאור שלה נאמר בו (שמות ב)
ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו.

וכך התורה, הסודות שלה
סתומים וחתומים, שאין נהנים
מהם הרשעים, ומשום זה אכל
דבש ושתה יין ואל תלמדוהו
לגוי.

והכי בכל תבה ותבה. דתנועה דנקודי אנון
באתר דטעמי. וכד אית טעמי דאנון כתרין
על אתון, לא צריך למעבד תנועה באת מן
תבה, אלא בההיא דתגא עליה.

ועוד שכינתא אף על גב דאיהי כלילא מעשר
ספירות ובה אתקריאו פלהו אחרים.
הכי כד מתחדים בה ספירן דאנון פנימיים,
כל ספיראן אתקריאו מסטרא פנימיים.

ואית ספיראן דאנון לפני ולפנים. וכד אתכלילן
בה כל ספירן, אתקריאו לפני ולפנים.
ופנימיים ופנימיים דפנימיים ואחרים כלהו
אנון חד. ולא אנון פגונא דבר נש דגופה
מינא חדא, ונשמתה מינא אחרא, אבל לעלא
פלא חד. אלא כל נהורא וכל דרגא דאיהי
נתיר קריבא לעלת כל עלאין, אתקריאת לפני
לפנים.

ועוד שכינתא אתקריאת פרדס דאורייתא, על
שם דאיהי כלילא מ'פשוט 'ראיה' 'דרשה
'סוד דאורייתא דא הוא סימן פרדס. ואתקריאת
עץ חיים מסטרא דצדיקים גמורים דלית בהון
פסלת. ומסטרא דכמה אילנין אנון, דמאיבא
דילהון אשתמודעת שכינתא ביניהון כפום
עובדיהון.

כגון אגוז דאיבא דילה סתימא וחתומה, האי
איהו רמיז לשכינתא דאתמר בה (שיר ד יב)

גן נעול אחתי פלה גל נעול מעין חתום. כגון
יין דאיהו סתום וחתום, דלא אתהנין מנה
רשיעיא, ולא אתנסף, הכי נמי איהי שכינתא
סתימא וחתומא בין רשיעיא דלא אתהנין
מנה. ואור דילה אתמר ביה (שמות ב ב) ותרא אתו
כי טוב הוא ותצפנהו. והכי אורייתא רזין דילה
סתימין וחתומין דלא אתהנין מנהון רשיעיא.
ובגין דא אכל דבש ושתי חמרא ואל תלמדוהו
לגוי.

ועם פל דא. (משלי כה טז) דבש מצאת אכל דיך. דבמה שהרשית התבונן, ואין לך עסק בנסתרות. וכגונא דמחא דאגוז סתים הכי איהי שכינתא סתימא. ואיהי אסורא בגלותא בין רשיעיא. ובגניניהו אתמר (איכה א יד) נתנני ה' בידי לא אוכל קום. דבהון איהי סוגרת ומסגרת. ובין צדיקיא לית בה פסלת.

ובבינוניים מארי תיובתא איהי סמא"ל אסיר כפסלת דתמר דאיהו אסיר וסתים מלגאו ולית ליה רשו לשלטאה. ועוד מסטרא דבינוניים איהי (שה"ש ב ב) פשושנה בין החוחים, כגונא דירושלם דאתמר (יחזקאל ה ה) זאת ירושלם בתוך הגוים (דף קנב ע"א) שמתיה וסביבותיה ארצות. דא היא שכינתא שרשא דאילנא בגו גובין, דאנון עשר בתרין תתאין, דאתמר בהון (ויקרא טז טז) השכן אתם בתוך טמאתם. ואנון ארעין דשפחה דמטרוניתא, דעליהו אתמר וסביבותיה ארצות.

ורא עוד אלא פל מזונין דחמרי וכלבי, דאנון חילין דסמא"ל ונחש דשליטין במשמרות דליליא, כמא דאוקמוה מארי מתניתין, משמרה ראשונה חמור נוער. שניה פלבים צועקים, פלהו הו צוחין לגבי מטרוניתא, למיהב לון מזונא לקים בהון (תהלים קג ט) ומלכותו בכל משלה. הא שכינתא פלילא מעלאין ותתאין איהי מבועא דאילנא מסטרא דאת י'. ואיהי מקור מים חיים מסטרא דכתר, מקורא דלית ליה סוף. ואיהי ימא דאורייתא מסטרא דאמא עלאה, ובה מתפלגין שבע ספירן לשבעה נחלין. הדא הוא דכתיב (ישעיה

יא טו) והפּהו לשבעה נחלים. ואיהי גופא דאילנא מסטרא דאת ו'. ואיהי

ועם פל זה, דבש מצאת אכל דיך (משלי כה). שבמה שהרשית התבונן, ואין לך עסק בנסתרות. וכמו שמח האגוז סתום, כך היא השכינה סתומה, והיא אסורה בגלות בין הרשעים. ובגללם נאמר (איכה א) נתנני ה' בידי לא אוכל קום. שבהם היא סוגרת ומסגרת. ובין הצדיקים אין בה פסלת.

ובבינוניים בעלי התשובה היא סמא"ל, אסור כפסלת של תמר, שהוא אסור וסתום מבפנים ואין לו רשות לשלט. ועוד, מצד הבינוניים היא פשושנה בין החוחים, כמו שירושלים שנאמר (יחזקאל ה) זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות. זו היא השכינה, השרש של העץ בתוך הקוצים, שהם עשרת הכתרים התחתונים, שנאמר בהם (ויקרא טז) השכן אתם בתוך טמאתם. והם ארצות של שפחת הגבירה, שעליהם נאמר וסביבותיה ארצות.

ורא עוד, אלא פל המזונות של חמורים וכלבים, שהם צבאות סמא"ל ונחש ששולטים במשמרת הלילה, כמו שבארוה בעלי המשנה, משמרה ראשונה - חמור נוער, שניה - פלבים צועקים. פלם היו צוחים לגבירה לתת להם מזון, לקים בהם ומלכותו בכל משלה. הרי השכינה כלולה מעליונים ותחתונים, היא המעין של האילן מצד האות י'. והיא מקור מים חיים מצד הכתר, המקור שאין לו סוף. והיא ים התורה מהצד של האם העליונה, ובה נחלקים שבע ספירות לשבעה נחלים. זהו שפתוב (ישעיה יא) והפּהו לשבעה נחלים.

והיא פרי העץ מצד האות י'.